

ПРОТОКОЛ

№ 335

гр. Благоевград, 26.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести март
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: Петър Пандев
Крум Динев

при участието на секретаря Анастасия Фотева
и прокурора А. Ст. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Крум Динев Въззивно частно
наказателно дело № 20241200600362 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

Жалбоподателят В. А. Я., редовно призован, явява се лично, доведен от
органите на ОЗ „Охрана“ и се представлява от адв. К..

За Окръжна прокуратура – Благоевград, редовно призована, явява се
прокурор А..

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че делото е образувано по повод депозирана
частна жалба срещу Определение № 730/2024 г., постановено по ЧНД
358/2024 г. по описа на РС – Благоевград. Депозирана е от обвиняемия чрез
неговия защитник като се иска определението да бъде отменено и вместо него

спрямо обвиняемия да бъде взета по-лека мярка за неотклонение "Задържане под стража". Сочат се подробни съображения по отношение на необоснованост на предположението за авторство за всяко едно от престъпленията, както и такива за липсата от опасностите.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам жалба и моля да я оставите без уважение.

Нямам доказателствени искания и моля да се приемат материалите от първоинстанционното производство.

АДВ. К.: Поддържам жалбата, нямам доказателствени искания.

Като взе предвид, че делото е изяснено от фактическата страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ПРЕНИИТЕ ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Окръжни съдии ще ви моля да поставите определение, с което оставите жалбата на защитника на обвиняемия Я. без уважение и определите постановеното от РС – Благоевград определение за правилно и законосъобразно. Настоящото производство е образувано по жалба и депозирана от защитника на обвиняемия, като същата намирам за неоснователна и необоснована.

На първо място в нея само декоративно се сочат, че липсват основанията, както за взимане на мярката за неотклонение, така и за нейното продължаване, категорично не съм съгласен с изложеното от защитата. Смятам и към първоначалния етап на взимане на мярката за неотклонение и към настоящия етап са налице предпоставките, посочени в чл. 63, ал. 1 от НПК за взимане на най-тежката мярка за неотклонение "Задържане под стража". Към настоящия момент в жалбата не се сочат новонастъпили обстоятелства, които са от такова естество, че да налагат изменение на мярката за неотклонение.

Безспорно и категорично смятам, че са налице достатъчно доказателства за обосновано предположение, че обвиняемият Я. е съпричастен към престъпленията, за които му е повдигнато и предявено обвинение, именно две престъпления, които са тежко умишлени по смисъла на Закона съгласно Разпоредбата на чл. 93, т. 7 от НК.

Безспорно обоснованото предположение към настоящия момент не е разколебано. Безспорно смятам, че са налице достатъчно доказателства за множество извършени престъпления от обвиняемия, макар за такива да няма повдигнати обвинения. Смятам, че деецът макар и неосъждан е с изключително висока степен на обществена опасност, надвишаваща многократно обществената опасност на извършителите от този вид престъпления като в настоящия случай са засегнати при неприкосновеност на малолетни и непълнолетни лица. Налице са доказателства за множества престъпления, макар отново да казвам, че няма повдигнати такива обвинения. Смятам, че както деецът, така и самите деяния са с многократно завишена обществена опасност, с оглед самите действия на обвиняемия и самите пострадали.

Категорично смятам, че мярката за неотклонение „Задържане под стража“ не следва да бъде изменяна, предвид обществената опасност на дееца, така и на деянието. Не следва да бъде изменяна мярката за неотклонение като подчертавам отново, че при изменение на тази мярка за неотклонение има опасност обвиняемият да извърши ново престъпление или да повлияе на свидетелите разпитани в хода на досъдебното производство с оглед на това, че това са малолетни и непълнолетни деца.

На следващо място смятам, че не се сочат данни за влошено здравословно състояние на същия, които да не му позволяват да пребивава в местата за задържане. Към настоящия момент е изминал срок около 3 месеца от задържането на обвиняемия като този срок не се явява неразумен спрямо предвидения от законодателя в чл. 63, ал. 4 от НПК, 8-месечен такъв.

Предвид характеристиките на дееца и на деянията смятам, че всяка друга мярка за неотклонение различна от „Задържане под стража“ не би изиграла ролята и целите за неотклонение предвидени в чл. 57 от НПК.

Мярката „Домашен арест“ е неподходяща, тъй като не би възпрепятствал дееца да извърши ново престъпление като се опитва да влиза

в контакт с малолетни и непълнолетни, за каквито данни има и доказателства към настоящото досъдебно производство.

Мярката „Парична гаранция“ е неприложима, а мярката „Подписка“ не би изиграла никаква възпираща цел спрямо дееца, поради което ще ви моля да постановите определение, с което потвърдите като правилно и законосъобразно определението на РС – Благоевград и оставите без уважение жалбата на защитника на обвиняемия без уважение.

АДВ. К.: В хода на това производство по обжалване на мярка за неотклонение би трябвало да обсъждаме само деяние, за което има повдигнати обвинения, а не намеренията на прокуратурата за повдигане на бъдещи обвинения или уточняване на наличните обвинения, затова моля да оставите извън вниманието си разпити на свидетели, които нямат общо с вече повдигнатите обвинения.

Не са налице данни, които да говорят за обосновано предположение, коментирал съм в жалбата становището си по този въпрос, по въпроса за доказателствата, които биха хвърлили повече светлина върху деянието и биха дали положителен отговор на въпроса дали е налице обосновано предположение. Аз мисля, че такова не е налице.

Вярно разпитани са децата в така наречената „синя стая“, но може би тепърва престои произнасянето на клиничен психолог по въпроса дали онова, което те споделят е резултат на лично впечатление или имат фантазия от надстроен характер и от къде започва тази фантазия, ако има разбира се такава.

Извършени са основни следствени действия – разпити, оглед на веществени доказателства и именно за това аз споделих и пред първоинстанционния съд становището си за едно смекчаване на мярката за неотклонение спрямо Я. не би могла да доведе до повлияване на събраните доказателства, повлияване върху бъдещи доказателства, които все още не са представени от прокуратурата не може да има. Налични доказателства не мисля, че няма как да бъдат променени при промяна на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека.

За степента на обществена опасност на обвиняемия се съди по

предходното му поведение, той е изряден, той не е осъждан и няма други данни, които биха могли да разколебаят това становище. Установена е неговата самоличност и постоянното му местоживееие е в град Благоевград и една мярка за неотклонение „Домашен арест“ би осигурила присъствието на Я., когато това е необходимо за нуждите на процеса.

Електронната гривна би могла да държи в указаното от съда място обвиняемия, така че той да бъде на разположение на разследващите органи винаги, когато е необходимо без да се налага да търпи едно предварително наказание на практика. Още повече, че на 19 февруари е назначена съдебно-техническа експертиза изпратена е в НИКК - София и въпреки, че разследващата полицаика добросъвестно е написала, че става въпрос за задържано лице и че моли за бързина при изготвяне на експертизата мисля, че скоростта, с която се работи там многократно ще нахвърли нашите представи за разумен срок и през цялото това време явно Я. трябва да бъде задържан под стража, при положение, че би могъл без да съществува риск за неговото отклонение да бъде на домашния си адрес във вилата си в село Падеш.

При определяне на мерките за неотклонение е необходимо да се търси и да се намери между степента на обществена опасност на обвиняемия и нуждите на процеса. Има едно решение от 1982 година, но винаги го цитирам, защото за мен е изключително точно и синтезирано и изразява философията на нашите съдилища по въпроса: „Мярката за неотклонение трябва да бъде строго индивидуализирана, за да не създава повече ограничение на обвиняемия, отколкото е нужно за осигуряване на правилния ход на процеса“.

Има още едно обстоятелство, на което бих желал да спра вниманието ви при отговор на въпроса дали съществува не просто теоретична, а реална възможност той да се укрие или извърши престъпление. На лист 50 от досъдебното производство е приложен протокол за доброволно предаване, в което Я. е предал доброволно своя телефон и по този начин указва се покъсно, че се е поставил в доста неблагоприятно положение, защото е последвал оглед на вещественото доказателство, но ми направи впечатление това, че той го е предал преди да бъде обвиняем на следващия ден, преди да бъде задържан, пак на следващия ден в качеството си просто на гражданин, с което действие е показал, че няма намерение да възпретясва по какъвто и да било начин евентуално наказателното разследване срещу себе си, доказал го и

на на практика и с оглед всичко това моля да му определите мярка за неотклонение „Домашен арест“ или една умерена по размер „Гаранция“, същият работи преди да бъде задържан като таксиметров шофьор и би могъл да си я позволи.

ОБВИНЯЕМИЯТ Я.: Ще кажа само, че вече не желая да работя като таксиметров шофьор, аз искам уединение да речем във вилата, която притежавам. Това е достатъчно уединение, тя е прекрасна, сред природата е, отдалечено. Ако имам гривна седя си там, имам си градинка, мога да си работя, не съм чак толкова беден. Имам и брат, имам и майка жива. Помага ми брат ми и аз имам някакви спестявания. Семейството ми е тук, брат ми е болен, познават се лично с г-н Адвоката, майка ми също и могат да идват да ме виждат и да имам комуникация и да си седя горе, докато нещата излязат, както трябва да излязат. Всичко това, което казва г-н К. е така. Това, е което имам да кажа.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ Я.: Искam мярка „Домашен арест“.

Съдът се оттегля на съвещание.

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7 - 8 НПК и е образувано по частна жалба на адв. В. К., в качеството му на защитник на В. А. Я. - обвиняем по ДП № 1899-ЗМ-519 от 2023 г. по описа на І РУ - ОДМВР гр. Благоевград, насочена срещу Определение № 730 от 20.03.2024 г. на РС - Благоевград, постановено по ч.н.д. № 358 от 2024 г. по описа на последния съд, с което е потвърдена взетата спрямо обвиняемия Я. мярка за неотклонение “задържане под стража”. С жалбата се изтъкват доводи както срещу обосноващото предположение за авторство по отношение и на двете процесни деяние, повдигнати като обвинение на В. Я., така и възражения срещу втората предпоставка, обуславяща продължаване действието на първоначално определената мярка за неотклонение - наличие на опасност от укриване и/или извършване на престъпление. В тази връзка се излага, че обвиняемият е с установена самоличност, трудово ангажиран е, същият е съдействал на органите по разследването, доброволно предавайки мобилния си апарат,

както и че не са налице данни, сочещи на завишена степен на обществена опасност на дееца. Според защитника в хода на досъдебното производство били извършени основните действия по разследването - разпит на свидетели, а телефонът и компютърът на В. Я. били приобщени като веществени доказателства, поради което доводът на първоинстанционния съд за възможно извършване на престъпление срещу правосъдието бил необоснован. С тези аргументи се иска отмяна на първоинстанционния съдебен акт и определяне на по-лека по вид мярка за неотклонение. В съдебно заседание представителят на държавното обвинение намира жалбата за неоснователна, а защитникът поддържа своите доводи и възражения. От своя страна, обвиняемият В. Я. моли за налагане на мярка за неотклонение “домашен арест”.

Окръжен съд - Благоевград, след като прецени приобщените по ДП № - 519/2023 г. доказателства, както и като съобрази аргументите на страните, намира следното:

С постановление от 20.12.2023 г. В. А. Я. е привлечен като обвиняем за две деяния с правна квалификация по чл.149, ал. 2, т. 4 във вр. с ал. 1 от НК и по чл.159 ал. 4, т. 1 във вр. с ал.1 пр. 1 и ал. 2 НК. С влязло в сила Определение № 3532/21.12.2023 г. по ч.н.д. № 1916/2023 г. по описа на Районен съд – Благоевград по отношение на обвиняемия Я. е определена най-тежката по вид първоначална мярка за неотклонение “задържане под стража”, изменение на която сега се иска в настоящото производство, което искане обаче според настоящия съдебен състав правилно е оставено без уважение. На първо място, законосъобразна и съответна на доказателствата по делото е преценката на районния съд, че е налице обосноваост в предположението обвиняемият да е съпричастен към реализацията на процесните деяния, като в тази връзка от значение са гласните доказателствени средства, а именно показанията на пострадалата А. А., Д. А., св. О. С. (майка на пострадалото лице), К. С., Ф. Д., В. И., както и протокол за доброволно предаване на мобилен апарат от 19.12.2023 г., протокол за оглед на веществено доказателство, ведно с фотоалбум към него. С оглед на релевираните в жалбата възражения, следва да се посочи от съда, че в принципен план белези на сексуално насилие върху пострадалия от престъпление с правна квалификация по чл. 149 НК не са иманентна част на този престъпен състав, а прочитът на защитата на

квалифициращия признак *“положение на зависимост или надзор”*, предвиден в ал. 2 на чл. 149 НК, според който следва да е налице възлагане по силата на нормативен акт, трудово или служебно правоотношение, е неправилен, тъй като поставя изискване, каквото самият закон не предвижда, още повече, че именно в цитираната в жалбата съдебна практика (по-конкретно Решение № 54/12.04.2022 г. по к. н. д. № 151/2022 г. на Върховен касационен съд) е прието, че извършителят на престъплението в този случай следва да е лице, спрямо което жертвата се намира в състояние на „зависимост“ – финансова, социална, възпитателна или друга, включително той може да е член от семейството или от домакинството, в което живее пострадалото дете. И този състав на съда приема, че е налице реална опасност обвиняемият да се укрие и по този начин да препятства нормалния ход на процеса, като се установява от доказателствата, че същият не живее на регистрирания постоянен адрес в град Благоевград, а настоящият му такъв не е административно индивидуализиран и не са налице други обвързващи фактори от семеен, социален и битов характер. Вярно е, че обвиняемият е с чисто съдебно минало, но и по мнение на този състав на съда е налице вероятност с висока степен на сигурност последният да извърши престъпление, предвид високата обществена опасност, с която се отличават деянията, въздигнати му като обвинение, които в процесния случай са две такива, както и обстоятелството, че прочитът на доказателствата по делото предполага извод за наличието дори на по-широк кръг от пострадали лица, като действително към този момент изменение на обвинението не е налице, но тези данни в свидетелските показания следва да се преценяват в светлината на характеристичните особености на обвиняемия. Факторът *“изминал период на задържане”* към този процесуален момент не води до необходимост от промяна на мярката за процесуална принуда, тъй като изминалият период от време в контекста на предмета на обвинението, фактическата, а и правна сложност на делото, не е неразумен, като органите по разследването не могат да бъдат упрекнати в липса на достатъчна активност, предвид предприетите действия за изискване на информация по реда на чл. 159 НПК и назначаване на експертиза, провеждане на огледи на приобщени с протоколи за доброволно предаване веществени доказателства. Предвид на тези аргументи съдът намира, че са налице всички задължителни предпоставки, обуславящи продължаване задържането на обвиняемия В. Я., поради което и определението на Районен

съд - Благоевград, което е в същия смисъл, следва да бъде потвърдено.

След съвещание и с доказателствата по делото, като взе предвид становището на страните и основание чл. 65, ал. 8 и ал. 9 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 730/20.03.2024 г. постановено по ЧНД № 358/2024 г. по описа на РС – Благоевград по отношение на В. А. Я. с ЕГН: *****, обвиняем по ДП № 519/2023 г. по описа на 01 РУ - Благоевград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на въззивната инстанция е окончателно.

ПОСТАНОВЯВА копие от протокола да се изпрати на ел. поща на адв. К..

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание приключи в 15:05 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____